

Театр на Печерську презентує виставу про життя українців під час війни

27 СІЧНЯ 2023, 16:44

У виставі розкривається, як змінилося життя після 24 лютого. Фото: Театр на Печерську

Постановка «Я, війна і пластикова граната» — цикл коротких історій про українців, які в час війни шукають способи адаптації до нової реальності.

Митці продовжують рефлексувати на тему війни, пропонуючи до роздумів все нові теми та аспекти. Театри не виняток — тут ставлять як класичні твори, які в час повномасштабного вторгнення набувають нових сенсів, так і сучасну драматургію, присвячену нашому сьогоденню.

Саме такою є виставу «Я, війна і пластикова граната» за п'єсою Ніни Захоженко.

Молода драматургиня з минулого року працює над цією актуальною темою. Торік у прифронтовому Харкові відбувся показ вистави за її п'єсою «Я норм» від Театру ляльок імені В. Афанасенко. Події, висвітлені у спектаклі, відбуваються в Бучі в перші дні повномасштабного вторгнення рашистів на територію України, а головними героями є підлітки.

Її нову виставу представляє Театр на Печерську.

«24 лютого наше життя докорінно змінилося. Хтось лишився без домівки, хтось вимушено поїхав за кордон, хтось узяв зброю до рук, хтось почав волонтерити, — зазначають у театрі. — Кожен із героїв вистави стоїть перед вибором: поїхати, або залишитися, боротися або переховуватись, рятувати себе чи допомогти ближньому».

На сцені розповідають про те, як жили та гинули мирні українці в перші місяці повномасштабного вторгнення. Фото: Театр на Печерську

До постановки увійшли шість коротких історій з «тилу»: з глибин харківського метро, з блокпостів спальних районів столиці, з окупованих передмість, з телеграм-чатів та розмов із померлими. Це історії про любов і ревності, про турботу і безпомічність, про розгубленість і надію.

Новели розповідають про те, як жили та гинули мирні українці в перші місяці повномасштабного вторгнення, про криваву колективну травму та нову реальність, яку вона спричинила.

Над виставою працювала режисерська група — Олександр Крижанівський та Ігор Рубашкін. Ігоря глядачі зможуть побачити й на сцені.

Постер до вистави створив знаний український графік та сценограф Сергій Маслобойщиков.

«Це Бахмут. Просто дивився на ці будинки і уявляв собі, що за кожним віконцем жили родини, діти, — поділився автор, — Кожна людина — всесвіт зі своїм минулим, теперешнім та невизначеним майбутнім. Або вже з його відсутністю».

Якщо придивитися на картинку пильніше, можна «почути» голоси колишніх мешканців зруйнованих будинків. Це деякі репліки з вистави, що є не документальним відображенням, а художнім осмисленням дійсності.

Наталка МАРКІВ, «Вечірній Київ»